04/12/2019

Ο Μέγας Μακάριος και οι δύο γυναίκες

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

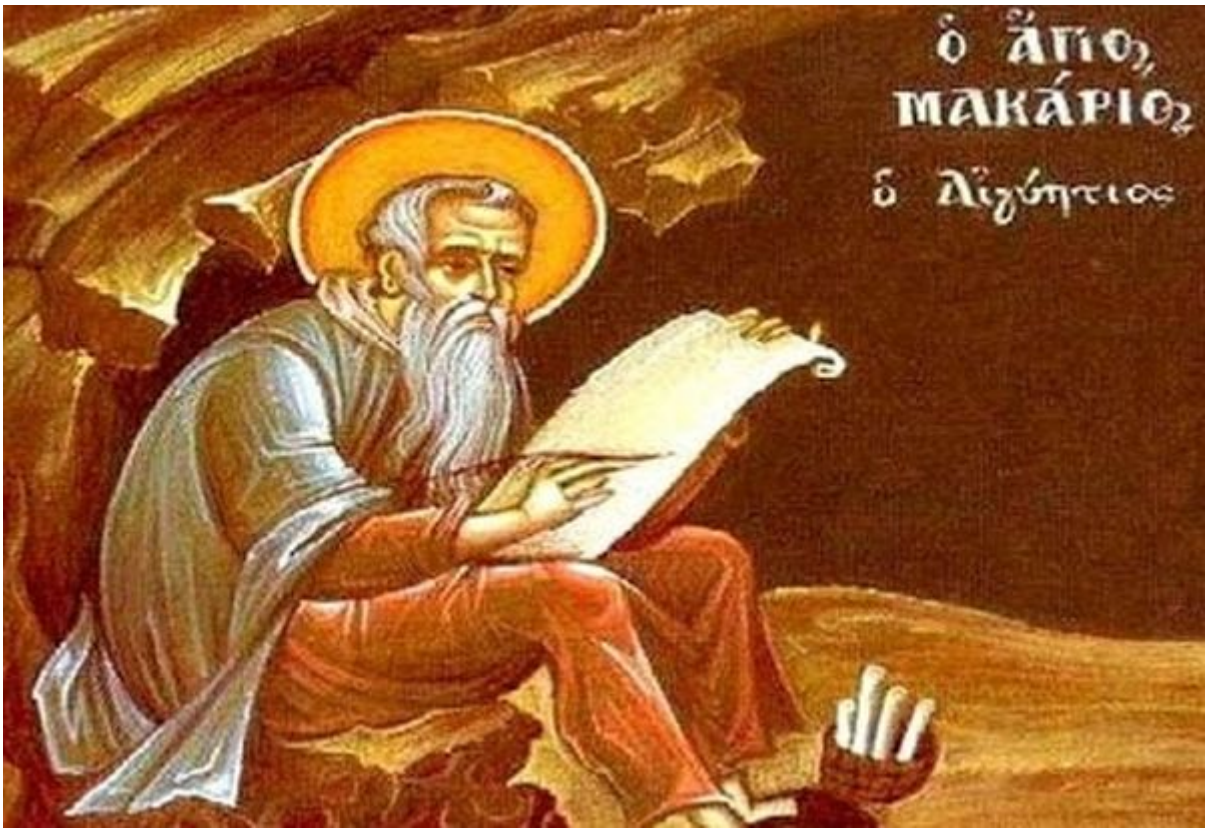

«Κάποτε, στην ώρα της προσευχής στο κελί του, ο μέγας Μακάριος άκουσε μια φωνή άνωθεν, να του λέγει:

-Μακάριε, πρέπει να ξέρεις, πώς, παρά τις προσευχές και την άσκησή σου, δεν έφτασες ακόμη στα μέτρα της αρετής, πού έχουν ανέβει εκείνες οι δύο γυναίκες, στη τάδε πολιτεία.

Το πρωί ο Γέροντας σηκώθηκε, άρπαξε το ξύλινο ραβδί του και πήρε το δρόμο για την πολιτεία εκείνη. Όταν έφτασε, ρώτησε κι έμαθε, που μένουν εκείνες οι γυναίκες και χτύπησε την πόρτα τους. Βγήκε λοιπόν η μία γυναίκα και τον υποδέχτηκε στο σπίτι, με πολύ χαρούμενο πρόσωπο. Ώσπου να καθίσει ο Γέροντας να πάρει μια ανάσα, ήρθε και η άλλη. Τότε τις κάλεσε και τις δυο κοντά του και μόλις κάθισαν τους λέει:

-Έκαμα όλο το δρόμο και υπέμεινα τόση κούραση, ώσπου από την έρημο να φτάσω ίσαμε εδώ. Σάς παρακαλώ, λοιπόν, να μου πείτε ποια είναι η πνευματική σας εργασία και οί αρετές, πού αγωνίζεστε ν' ασκείτε.

Εκείνες απαντούν, με πολλή απλότητα:

-Πίστεψε μας, άγιε Γέροντα, πώς δεν μένουμε έξω από τα κρεβάτια των συζύγων μας. Ποια εργασία πνευματική λοιπόν, περιμένεις από μας;

Όμως, ο Γέροντας τους έβαλε μετάνοια και τις παρακάλεσε να του φανερώσουν την αρετή τους.

Βλέποντας τότε την πολλή υπομονή του, είπαν στον άγιο Γέροντα:

-Εμείς είμαστε ξένες για τούτο τον κόσμο, κ' έτυχε να παντρευτούμε συζύγους, πού ήταν αδέλφια κατά σάρκα' Από τότε, πού ζούμε σε τούτο το σπίτι με τους άνδρες μας, δεν θυμούμαστε να ' χουμε μαλώσει ποτέ μεταξύ μας, ούτε να πούμε άσχημη κουβέντα η μια στην άλλη. Πάντα μας ζούμε, όλα τα χρόνια με ειρήνη και ομόνοια, αγαπημένες. Κάποτε μας ήρθε ένας περίεργος λογισμός: Να εγκαταλείψουμε τους άνδρες μας και να πάμε σ' ένα γυναικείο μοναστήρι να ζήσουμε. Κάναμε αγώνα και παρακαλέσαμε πολύ τους άνδρες μας να αφήσουν να φύγουμε. Μα δεν τα καταφέραμε να τους πείσουμε. Έτσι, καθώς δεν πετύχαμε αυτό το σκοπό μας, κάναμε μια συμφωνία (οι δυο μας με το Θεό): να μη βγει ποτέ απ' το στόμα μας κανένας κοσμικός λόγος, αδιαφόρετος.

Ακούγοντας τούτα τα λόγια ο άγιος εκείνος Γέροντας, θαύμασε και είπε:

-Αληθινά δεν παίζει κανένα ρόλο το ν' ακολουθεί κανείς τον παρθενικό βίο ή τον έγγαμο, το νά' ναι μοναχός ή κοσμικός, για να του χαρίσει ο Θεός το πνεύμα του και το έλεός του.Εκείνο, πού μονάχα ζητάει από μας είναι η προαίρεση.

Ο Γέροντας οικοδομήθηκε πνευματικά πολύ από την αρετή τους κ' επέστρεψε στο κελί του, στην έρημο δοξάζοντας το Θεό»